BUITENBAND

Orgaan van de Verening van Gepensioneerden ANWB

zeventiende jaargang
maart 1997
Verschijnt 4 x per jaar

Redactie
Tine den Boer
Gerda Borsje
Jan Korstjens (eindred.)
Puck de Rover
Harry de Vré

Vaste medewerkers
Bram Roozendaal
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mevr. J.Dorpema-Harmsen, voorzitter
A.C.H. Dona, vice-voorzitter
mevr. H. Brehler, secretaris
mevr. G.N. Borsje, 2e secretaris
mevr. J.M. Voorwerk-Jonkman, penningmeester
L.W.M. de Groot, lid

Secretariaat
Mgr. Bekkerslaan 821
2286 EJ Rijswijk
Tel. 070 - 393 87 19

Postrekening
t.n.v. Penningmeester VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor juninummer
Inzenden uiterlijk 1 mei 1997
naar redactie-secretariaat:
mevr. F.J. Noordervliet
P. Gabrielstraat 17
2596 VA Den Haag
Tel. 070 - 324 74 33

Ledenvergadering: 11 april a.s.

In het ANWB–hoofdkantoor te Den Haag wordt op 11 april a.s. de algemene ledenvergadering van de VG–ANWB gehouden. In deze Buitenband staan: "Jaarverslag–1996" en de agenda van de vergadering. Aan de orde komen o.m. de bestuursverkiezing en de Jaarlijkse Excursie; pag. 4 en 5.

Excursie rondom BUREN (Gld.)

Onze jaarlijkse verenigingsexcursie is de onbetwiste "topper" van de ledenbijeenkomsten. Aan de voorbereiding van de Excursie–1997 – medio augustus – wordt gewerkt. De "voorgenomen" datum is: 14 augustus.
Meer bijzonderheden op de Ledenvergadering en in de volgende Buitenband. U ontvangt tijdig uw persoonlijke uitnodiging; pag. 3.

"Zomeruitstapje van Stien, anno 1909"

"Al menig jaar, als de zomer kwam, verliet Stien met Maatje Rotterdam. Als meisje van een jaar of tien, wou zij wel wat meer van de wereld zien. Te gaan naar Brussel en d'Ardennen, om die streek te leeren kennen"; pag. 6 en 7.

ANWB

PROVINCIES GRONINGEN

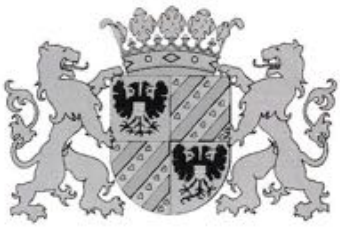

Er is geen provincie in Nederland die zo gedomineerd wordt door zijn hoofdstad als Groningen. In den beginne was het dan ook "Groningen en Ommelanden". De stad, gebouwd op een terp, leek een inktvis met veel tentakels. Niets gebeurde buiten Groningen om.

Van stad tot provincie

Groningen had eeuwenlang, tot 1795, het zogenaamde "stapelrecht". Voortbrengselen van het omliggende gebied moesten eerst in Groningen "ter markt" komen voordat ze mochten worden verkocht. Alleen in Groningen mocht het toen al als nummer 1 in de Top–10 genoteerde BIER worden gebrouwen.
Van Stad en Ommelanden

Detail van de vogelvluchtkaart van Egbert Haubois, rond 1635. De belangrijkste gebouwen van de stad Groningen zijn vergroot weergegeven en daar kwamen toen wel "enige aanmerkingen" op.

werd Groningen een provincie. In 1594 trad het als één gewest/provincie toe tot de Unie van Utrecht. Het behoorde toen tot de Republiek der Verenigde Nederlanden. Maar de stad bleef machtig. Dat werd bedongen. Alle toentertijd zo belangrijke waterwegen leiden naar Groningen; de bron van alles; het centrum van Wetenschap – Groningen heeft op Leiden na de oudste universiteit – van cultuur, van handel en industrie. Vanuit Groningen vond de ontginning van het "gewest" plaats, de verveningen en de inpoldering.

Landschap

In heel Nederland zijn er geen statiger boerderijen dan in Groningen, omringd door bossages, water, en tuinen op Engelse wijze aangelegd. Ook prachtige villaboerderijen die in hun blankheid Grieks en Italiaans aandoen. Op enige afstand bevonden zich de zeer eenvoudige huisjes van de "vaste arbeiders". Naast de prachtige "Börge of Staete", zoals deze boerderijen worden genoemd, kent Groningen ook mooie kerken en kerkjes, getuigend van de Middeleeuwse vroomheid. De Groningers getroosten zich ook veel moeite dit bezit in ere te houden en te restaureren.

Bescherming van het land

Net als veel andere gebieden in ons land heeft ook Groningen het water bestreden. Ook hier gaf en nam de zee. De door de zee afgezette grond bleek zeer vruchtbaar. Zodra deze voldoende hoog was opgeslibd vestigden zich hier mensen. Voor het eerst zo'n 2500 jaar geleden. Men verhoogde de woonplaats en er ontstonden "huiswierden". Maar elders nam de zee ook weer land. Ter bescherming kwamen er dijken. Door de komst van de kloosters werd de bedijking in een groter organisatorisch verband aangepakt. De kloosters konden makkelijker mankracht organiseren en beschikten over de kennis inzake de dijkaanleg, alsmede over het oplossen van waterstaatkundige problemen. Rond 1250 was de provincie door een aangesloten dijk van de zee afgesloten. De bedijking en de inpoldering hebben de kustlijn aanzienlijk gewijzigd. Er konden aan de binnenzijde van de dijken dorpen ontstaan. Pieterburen, Westernieland en Zijldijk behoren tot de oudste. De dijken zijn in belangrijke mate bepalend geweest voor de wordingsgeschiedenis van de provincie. Vooral de kunstwerken in de dijk waren van strategische betekenis. Veel borgen, vestingwerken (Delfzijl en Nieuwe Schans) en fortificaties zijn aangelegd in samenhang met de dijken.

Het Groninger Museum, beroemd om zijn onconventionele opzet, zijn collectie moderne kunst en verzameling Aziatisch porselein.

Middelen van bestaan.

Belangrijk voor Groningen is de landbouw. Maar ook de veeteelt heeft haar stempel gedrukt; bekend zijn de "Witkoppen", koeien met een grote zwarte kol om de ogen in een witte kop.
Veel werkgelegenheid is er ook in de industrie; – verwerking van de landbouwprodukten, aardappelzetmeel, suikerbieten. En niet te vergeten de winning van het aardgas; het ontdekken van de gasbel bij Slochteren.
Veel belangrijke ondernemingen hebben zich in het noorden gevestigd, zoals de Koninklijke PTT Nederland, de Nederlandse Gasunie,

Er gaat niets boven Groningen

CSM en Suikerunie, Akzo, Niemeijer (sinds mensenheugenis) en nog vele anderen.

Cultuur en recreatie
Groningen is van oudsher een "bruisende" stad. Geen wonder als je de op één na oudste universiteit en hogeschool binnen de muren hebt. Studenten zwermen uit, over de wandelpromenades en naar de vele gezellige café's.
Een internationale "topper" is natuurlijk het nieuwe Groninger Museum, ongekend gedurfd van opzet en van binnen expositioneel voortdurend verrassend.
En het nieuwste-van-het-nieuwste is het theater "De Machinefabriek Groningen", vorige maand geopend.
Wie recentelijk de VPRO-radio-uitzendingen over onze handel met de Oostzeelanden heeft gevolgd – zakelijk belangrijker dan de activiteiten van de VOC, zegt men – moet beslist het Scheepvaartmuseum bezoeken.
In de stad, en ook in de steden en dorpen op het land, kunt u de prachtige kerken, borgen, en oude hofjes bezoeken. Fietsers en wandelaars hebben zo hun eigen mooie paden, en ook voor watersporters is er van alles te beleven. Voor rust en avontuur is er de Waddenzee, met het van oudsher aantrekkelijke wadlopen.
"De lucht is er nog zuiver, het water helder, en de grond schoon". Zó wordt de provincie aanbevolen.

"Er gaat niets boven Groningen", zeggen zij nu, met een goed gevoel voor humor in het logo.

Met dank aan de Provinciale Staten van Groningen.

FRANKJE

Onze VG–ANWB–excursie op 14 augustus a.s.

Wandelen en musea in het Gelderse vestingstadje Buren, en varen op de Linge, door het prachtige Betuwse landschap.

"Parel van de Betuwe"
Daarmee heeft de VVV Buren en Omstreken geenszins overdreven. Onze collega Wim Rombout heeft ons door zijn geboortestadje rondgeleid, door de romantische straatjes langs de rode bakstenen huizen, over de vestingwallen, en toonde ons met

Buren had dramatisch te lijden in de tweede wereldoorlog. Nu is het herstel, in historisch perspectief, bijna een wonder

De gotische St. Lambertuskerk met aan haar voet de Waag

een breed gebaar het Gelderse rivierenlandschap.
"Ideaal voor een excursie", dachten wij. Korte wandeling, veel gezellige terrasjes, het "Museum Buren en Oranje" waar Wim enthousiast bij betrokken is. En een rondvaart over de Linge langs molens, kerken, forten en een kasteel.

Voorlopig 14 augustus
Het bestuur van onze Vereniging werkt momenteel de excursieplannen verder uit. De datum 14 augustus zou nog kunnen veranderen, rond medio van de maand. Maar u hoort nog méér over "Buren", in de volgende "Buitenband" en via een aan u persoonlijk gerichte brief.
Dit is dus "een voorbericht" voor een potlood-aantekening in uw agenda.

Op de stadswal staat de ronde stenen stellingmolen "De Prins van Oranje" uit 1716

Eens het Koninklijk Weeshuis en nu het Museum der Koninklijke Marechaussee

Jaarverslag 1996 van de VG–ANWB

Ieder jaar moeten wij tot onze grote spijt afscheid nemen van een aantal leden. Zo ook in 1996: overleden zijn de leden van wie de namen hieronder zijn afgedrukt. Maar gelukkig zijn er ook nieuwe leden bijgekomen. Op 31 december telde onze vereniging 478 leden en 9 donateurs. De ledenwerfactie, begonnen in 1995 en voortgezet in 1996, blijkt succes te hebben.

Het verenigingsjaar hebben wij ingeluid met een nieuwjaarsreceptie op 18 januari. In het hoofdkantoor van de ANWB in Den Haag deze keer. De locatie – het ANWB–museum – bleek erg geschikt te zijn voor een bijeenkomst als deze en het was dan ook een zeer geanimeerde receptie.
De eerstvolgende bijeenkomst was de Algemene Ledenvergadering op 30 maart, eveneens in het hoofdkantoor van de ANWB. Er waren ca 80 leden aanwezig. Helaas moest de heer Nouwen, die voor deze vergadering was uitgenodigd, verstek laten gaan wegens verplichtingen elders.
Een van de agendapunten was de bestuursverkiezing.
Volgens de statuten waren aan de beurt van aftreden: mw. J. Dorpema– Harmsen, dhr. W.A. Rombout en mw. J.M. Voorwerk–Jonkman. Dhr. Rombout had zich niet herkiesbaar gesteld. Voor de hierdoor ontstane vacature stelde het bestuur kandidaat dhr. L.W.M. de Groot. Er waren geen tegenkandidaten voorgedragen, zodat dhr. de Groot werd benoemd en de beide herkiesbare bestuursleden herbenoemd.
Dientengevolge is het bestuur thans als volgt samengesteld: mw. J. Dorpema–Harmsen, voorzitter; dhr. A.C. Dona, vice–voorzitter; mw. H. Brehler, secretaris; mw. G.N. Borsje, 2e secretaris; mw. J.M. Voorwerk –Jonkman, penningmeester; dhr. L.W.M. de Groot, lid.
In augustus heeft het bestuur dhr. Rombout uitgewuifd met een gezellig samenzijn als dank voor alles wat hij voor onze vereniging heeft gedaan.

Er waren in 1996 vijf bestuursvergaderingen en wel op 18 januari, 11 april, 9 mei, 1 augustus en 24 oktober. De vergaderingen van 18 januari en 24 oktober werden ook bijgewoond door dhr J.P. Korstjens, eindredacteur van de Buitenband. In de vergadering van 24 oktober waren eveneens aanwezig de heren J.H. Eijsenring en R. Veltman. Zij hebben namens onze vereniging zitting in respectievelijk de Pensioencommissie en de Gezondheidscommissie van het OVGO (Overlegorgaan van Verenigingen van Gepensioneerden van Ondernemingen). Beiden hebben ons ingelicht over de stand van zaken in deze commissies. Het bestuur is deze leden zeer erkentelijk voor alles wat zij in hun functies voor onze vereniging doen. Een bijzonder woord van dank geldt ook dhr. Korstjens die niet alleen als eindredacteur van ons eigen blad, maar ook als eindredacteur van het "OVGO–Nieuws" heel veel werk verzet ten behoeve van beide verenigingen.
De belangen van onze leden bij het Sociaal Fonds van de ANWB worden evenals in voorgaande jaren behartigd door dhr. Dona, die zitting heeft in het bestuur van dit fonds. De hulpverlening door het Sociaal Fonds heeft zich ook in 1996 gestabiliseerd; door gepensioneerden wordt er nog steeds weinig gebruik van gemaakt, ondanks het feit dat jaarlijks door middel van een folder in het kerstpakket de aandacht op dit fonds wordt gevestigd.
Voorts maken de heren Eijsenring en Korstjens, als vertegenwoordigers van de gepensioneerden, deel uit van de Adviesraad van het Pensioenfonds ANWB. Het is belangrijk dat ook gepensioneerden op de hoogte zijn van hetgeen daar aan de orde is en daarin meedenken.

Buiten onze vereniging worden (mede) onze belangen behartigd door het OVGO, dat ook het afgelopen jaar daarmee intensief bezig is geweest. Er zijn door of op initiatief van het OVGO, met subsidie

"Netwerkjes" op Nieuwjaarsreceptie

"Neem de ledenlijst en bel eens iemand in uw omgeving. Netwerkjes kunnen de onderlinge samenhang van onze vereniging versterken. En meehelpen ons doel te bereiken" opperde de voorzitter in de vorige Buitenband.
Het lijkt te werken. Verscheidene leden op de nieuwjaarsreceptie vertelden het voorstel met succes te hebben opgepakt. Mevrouw Lous Kolkert, ons oudste lid, was zelfs afgereisd naar mevrouw Van Balen, echtgenote van de heer H.J. van Balen, rond dertig jaar hoofddirecteur van de ANWB. De heer Nouwen is trouwens ook een regelmatig terugkerende gast op onze bijeenkomsten; maar hij moet natuurlijk wel kunnen, net als de vijftig leden van onze vereniging door het barre winterweer.

van het ministerie van VWS twee rapporten uitgebracht ("Blijft pensioen op peil" en een rapport over de indexering van pensioenen) en een derde onderzoek staat op stapel: een onderzoek naar de vraag in hoeverre het bestuur en het beheer van pensioenfondsen in Europa spoort met Europese regelgeving volgens het verdrag van Maastricht. Ook bracht het OVGO een nota uit getiteld "Een Delta-plan voor de AOW". Hoewel de tijd om zich in deze ingewikkelde materie te verdiepen zeer kort was, hebben wij in het voorbereidende stadium graag voldaan aan het verzoek van het OVGO-bestuur commentaar te geven op het concept van de nota. Nadat deze door de ledenvergadering van het OVGO was goedgekeurd is deze toegezonden aan belanghebbenden, waaronder het Coördinatieorgaan van Samenwerkende Ouderen organisaties (CSO). Dit is de enige gesprekspartner van de Staatssecretaris van VWS wat betreft ouderenzaken. Het belang en de betekenis van het OVGO is hiermee duidelijk aangegeven. Maar omdat de financiële positie van het OVGO zwak is hebben wij ingestemd met een eenmalige toeslag op de contributie over 1997 van 25 cent per lid en een verhoging van het lidmaatschapsgeld tot ƒ 4,- per lid met ingang van 1997.

Het hoogtepunt in ons verenigingsjaar is steeds de excursie. Op 15 augustus scheepten maar liefst 196 deelnemers zich in voor een vaartocht over de Vecht. In Nigtevecht bezochten wij het natuurgebied "Terra Nova" en na de lunch op de boot bezichtigden wij groepsgewijs een viertal kastelen in de omgeving. De dag werd besloten met een diner in Harmelen. Ook dit jaar werd het programma zeer gewaardeerd en is er weer heel wat afgepraat en gelachen.

Wat de financiële situatie betreft: deze is nog steeds goed, al geven de steeds toenemende kosten reden tot waakzaamheid. De contributie die vele jaren ongewijzigd was gebleven, is verhoogd tot ƒ 20,- p.j.. De vraag of de ANWB bereid zou zijn de subsidie per lid te verhogen wordt nader bekeken.
De contacten met de ANWB zijn goed. Na een reeks besprekingen is bereikt dat in een publicatie is vastgelegd welke faciliteiten de ANWB ook aan gepensioneerden toekent. Deze publicatie wordt in 1997 aan alle gepensioneerden toegezonden.
Wij zijn voorts de Directie dankbaar voor de ruime aandacht die ook in het afgelopen jaar is besteed aan de vragen en problemen die wij naar voren hebben gebracht. Het bestuur dankt de Directie eveneens voor de schenkingen in de vorm van gratis lidmaatschappen e.d. die aan de gepensioneerden zijn gedaan.
Ook ondervinden wij steeds hulp en bereidwillige medewerking van diverse ANWB-medewerkers, waarvoor wij erg dankbaar zijn.
Zo blijft de band tussen oud- en jong-ANWB in stand!

Ten aanzien van het plan de interne samenhang in onze vereniging te versterken door het vormen van "netwerkjes" hebben wij intussen al enkele bemoedigende resultaten en signalen ontvangen.
Wordt vervolgd in 1997!

HET BESTUUR

Afscheid

In 1996 zijn overleden:
M. Hamers, 11 januari.
C.L.C. Schmidt, 28 januari.
A. Cornet, 12 maart.
Mv. A. Kamping, 9 april.
Mv. M.J. van Deelen, 17 april.
Mv. M.B.A. Ballieu, 12 mei.
Mv. S.W. van Hilten, 2 juni.
K.L. Voorbach, 14 mei.
Mv. I. Mol, 28 juli.
H. Smits, 13 september.
J.J.M. te Riele, 19 oktober.
Mv. W. van Proosdij, 30 oktober.
Mv. T. Keijzer, 3 december.
Mv. E.J. Jansen, 5 december.

De 18e Algemene Ledenvergadering 11 april a.s.

De 18e Algemene Ledenvergadering van de VG-ANWB wordt gehouden op vrijdag 11 april 1997 in het ANWB-Hoofdkantoor in Den Haag.
De leden wordt verzocht vanaf 10.00 uur aanwezig te zijn; de vergadering begint exact om 10.30 uur. De uitnodiging en de vergaderstukken worden u tijdig toegezonden.
Wij lunchen gezamenlijk; uitstekend en gezellig.
Neem deze Buitenband mee voor het jaarverslag 1996 en de agenda van de vergadering.
Het bestuur hoopt dat zo veel mogelijk leden blijk van hun belangstelling kunnen geven.

AGENDA

1. Opening.
2. Goedkeuring agenda.
3. Mededelingen.
4. Notulen van de 17e Algemene ledenvergadering.
   De notulen worden met de overige vergaderstukken toegezonden.
5. Jaarverslag 1996.
   Het jaarverslag is in dit nummer afgedrukt.
6. Financieel verslag 1996 en begroting 1997.
7. Verslag Kascommissie.
8. Benoeming leden Kascommissie.
9. Mededelingen Sociaal Fonds en OVGO.
10. Jaarlijkse dagexcursie op 14 augustus 1997.
11. Bestuursverkiezing.
    Aan de beurt van aftreden zijn:
    Dhr. A.C. Dona
    Mevr. G. Borsje
    Mevr. H. Brehler-Zantema
    Mevr. Borsje stelt zich herkiesbaar.
    Dhr. Dona en Mevr. Brehler niet.
    Kandidaten kunnen schriftelijk worden aangemeld.
    De opgave, ondertekend door tenminste 5 leden, moet uiterlijk 27 maart 1997 in het bezit zijn van het secretariaat van de vereniging.
12. Rondvraag en sluiting.

Zomeruitstapje van Stien de Regt.

Anno 1909

Zij gingen dan ook niet per wagen. Want wat men had dat kon men dragen.

In het bosch toen aangeland, wandelden ze naar de waterkant.

Eerst reden ze naar Manneke pies, dat vond Stientje vrees'lijk vies.

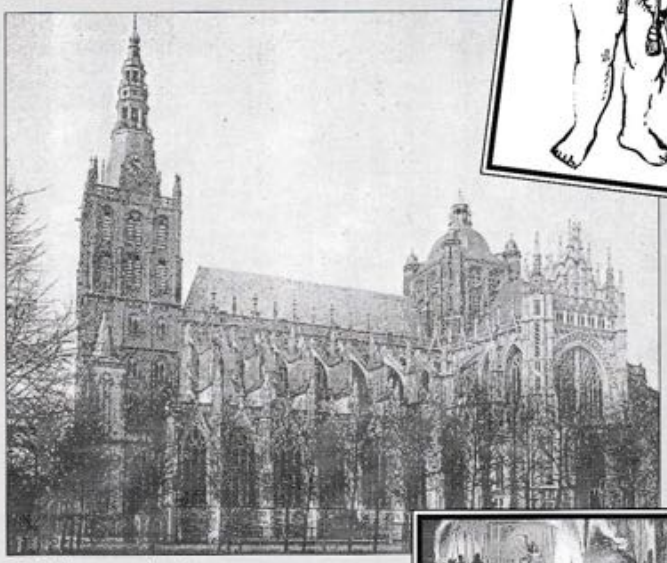

Ook bewonderde men 't Palais de Justice. Een waarlijk prachtig édifice.

Naar de grot van Han ging 't met een guide, vraiment splendide.

Al menig jaar, als de zomer kwam,
verliet Stien met Maatje Rotterdam,
om naar 's-Gravenhage op te stoomen,
en bij oom en tante aan te komen.
En elken dag, als 't zonnetje scheen,
trok men naar Scheveningen heen.

Maar als meisje al van een jaar of tien,
wou ze wel wat meer van de wereld zien.
Pa had toen door Ma's geleuter,
besloten met haar en de kleuter,
te gaan naar Brussel en d'Ardennen,
om daar die streek te leren kennen.
Oom Bram, een vent die bulkt van het geld,
heeft hen daarheen toen vergezeld.

Op 3 augustus van dit jaar,
was het viertal dan ook kant en klaar.
Veel bagage had men niet,
dat is op reis een groot verdriet.
Zij gingen dan ook niet per wagen,
want wat men hàd, dat kon men dragen.
Vroolijk liepen zij dus voort,
naar het station de Delftsche Poort.
Daar stapten zij in een coupée,
die voerde hen tot Brussel mee.

Eerst reden zij naar een Hotel,
"Le Grand Monarque", je kent het wel.
Daar hebben zij zich wat verfrischt,
een lekker maal werd opgedischt,
zij hadden daar voor elk een chambre,
en trokken, na enig rusten, naar het Bois de Cambre.
Per tram door de Avenue Louise,
in een gezelschap, zeer exquise.
In het bosch toen aangeland,
wandelden zij naar de waterkant.
Na een tochtje over het Meer,
zetten zij zich vroolijk neer.
Toen men daar alles had gezien,
gingen Pa en Ma, Oom Bram en Stien,
in de tram weer deksels vlug,
allen naar de stad terug.
In het Hotel aten zij aan de Table d'Hôte,
terwijl het Oom Bram erg verdroot,
ja, hij werd zelfs bijna kwaad,
dat iedereen daar Hollandsch praat.

De volgenden morgen, om een uur of tien,
ging men Brussel verder zien.
Een rijtuig kwam toen spoedig voor,
en het ging er flink vandoor.
Eerst reden ze naar Manneke Pies,
dat vond Stientje vrees'lijk vies.
't Museum Wirtz, de kantmakerij,
de Saint Gudule bekeken zij.
Ook bewonderde men 't Palais de Justice,
een waarlijk prachtig édifice.
Een dame leidde hen daar rond,
die Stien heel duidelijk verstond.

Den volgenden morgen van 't Gare du Nord,
vertrok men van Brussel naar Rochefort.
De Grot van Han wilden ze gaan bekijken,
die kan men van daaruit gemakkelijk bereiken.
Met een heer en dame uit Engeland,
waren ze in één wagen toen beland.
Verder met een club toeristen,

waarvan ze de namen niet eens wisten,
ging het gezamenlijk met één guide,
door die grot, vraiment splendide.
Daar zagen zij de stalachtijten,
bewonderden de stalachmijten,
en wat er verder is te zien,
het was haast al te veel voor Stien.
En onder het dreunen van een schot,
verliet men met elkaar de grot.

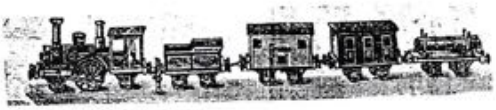

Den volgenden morgen, vroeg uit het Hotel,
vertrok men naar Jemelle,
waar ze op de trein hebben gewacht,
die hen naar Luxemburg toe bracht.
Wat is die stad daar mooi gelegen,
met al haar hooge en lage wegen,
met haar bruggen en haar wallen,
werd zij bewonderd door hen allen.
Een presse-papier en ansichten gekocht,
en toen het hotel weer opgezocht.
Om acht uur was de table d'Hôte,
je begrijpt hoe Ma speelde op haar poot.
Toen men om kwartier na achten,
nog steeds op het eten zat te wachten,
ja, zij sprong haast uit haar vel,
ging zij naar den eigenaar van 't Hotel.
En zei: "Mijnheer, hoe zit dat toch,
waarom krijgen wij geen eten, nog?"
Hij zei: "Mevrouw, het spijt mij zeer,
't licht wil niet branden, op mijn eer,
heb nog een oogenblik geduld,
dan wordt bepaald uw wensch vervuld".
Een paar lampen werden eindelijk gebracht,
doch op het eten werd nog steeds gewacht.
Maar zoowat om kwart voor negen,
straalde het electrisch licht hen tegen.
De kelners brachten toen de spijzen,
nu, goddank die kon men prijzen.
Toch was het al bij half tien,
en naar bed ging onze Stien.
Oom en Paatje gingen nog wat naar de kroeg,
want zij vonden het wel wat vroeg.
Gauw lag Stien toen al te slapen,
Ma zat wat voor het raam te gapen.

In Diekirch zijn ze naar 't Hotel Des Ardennes
gegaan tegen de avond kwamen ze er aan.
Daar waren gasten, O, bij de vleet,
ze werden in het stadje dus uitbesteed.
In 't Hotel was 't vrees'lijk vol,
soms raakte daar het hoofd op hol.
Zoo tegen de hondervijftig gasten,
kwamen zich aan de tafel daar vergasten.
Ons clubje zat in de grote zaal,
en daar was het wel het ergste kabaal.
Stientje zat naast Mrs. Kell,
oom Bram naast een Franse mademoiselle.
Pa eerst naast een erge fat,
en Ma ?, bij de dag veranderde dat.
Veel uitstapjes heeft men toen gemaakt,
waarbij men zich kostelijk heeft vermaakt.

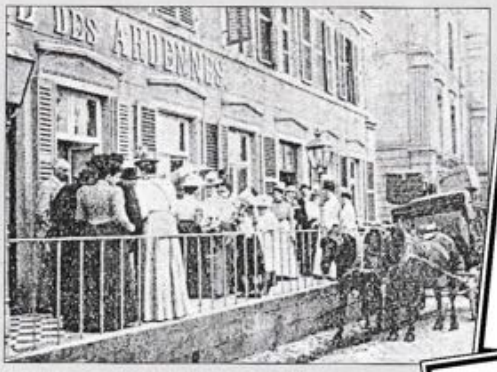

En....

... hoe het verder ging met Mrs. Kell
hoort u de volgende keer wel!
Hollanders waren er, O, zoo veel,
van onze natie wel 't meerendeel,
Benedictus, Davids, Boasson,
en Kolthoff die Pa wel kon,
en de familie De Breukelaar
die hadden een automobiel, zowaar.
Vera Pinkhoff die uit Brussel kwam,
viel zeer in de smaak bij Onzen Bram.
Ook over de familie Biezeveld
heeft Stien nu nog niet verteld.

Doch wij zijn nu aardig
afgedwaald,
in de volgende
Buitenband wordt de
reis verder verhaald

Ko

Stien, anno 1909
Dit schriftje, "Een Zomeruitstapje anno 1909" van Stien de Regt, lag tijdens de "Lappendag" in Hoorn op de rommelmarkt.
Een toen 16-jarig meisje kocht het schriftje voor een dubbeltje. Jaren later trouwde zij met Gerard de Regt, nu Hoofd European Public Affairs bij de ANWB. Op een gegeven moment kwam het schriftje weer tevoorschijn. "Zou Stien de Regt van anno 1909 familie kunnen zijn", vroeg Liesbeth de Regt zich af.Gerard keek in het familieboek: "ja wel van verre". En zo kregen wij het schriftje van Stien van Liesbeth. Het verhaal speelde zich bijna tachtig jaar geleden af als een mini-European avontuur.

Nieuwe Wet op de Pensioenverevening bij Echtscheiding

Op 1 mei 1995 is de wet op de pensioenverevening bij echtscheiding in werking getreden. In deze wet is een speciale regeling opgenomen die zeer belangrijk is voor alle vrouwen die zijn gescheiden vóór 27 november 1981, zijnde de datum van het Boon/van Loon arrest van de Hoge Raad.

In de betreffende regeling wordt namelijk bepaald dat de vóór 27 november 1981 gescheiden vrouwen thans recht krijgen op 25% van het tijdens de duur van het huwelijk samen met hun ex-echtgenoot opgebouwde ouderdomspensioen. Er zijn wel enkele beperkende voorwaarden: het huwelijk moet ten minste 18 jaar hebben geduurd én daarbij moet er ten minste één minderjarig kind zijn geweest.

Het is de Stichting Recht op Recht vóór '81" die zich inzet voor de belangen van deze, merendeels oudere vrouwen.
Momenteel worden er door de Stichting in hoger beroep proefprocessen gevoerd om de bovengenoemde discriminerende voorwaarden ongedaan te maken en om de vrouwen recht te laten krijgen op de helft i.p.v. op een kwart van het samen opgebouwde ouderdomspensioen. Let wel: het gaat hier om het OUDERDOMSpensioen en niet om het WEDUWENpensioen.

DE TIJD DRINGT..... want:
De wet bepaalt dat de vrouwen in kwestie tot 1 mei 1997 hun aanvraag tot uitbetaling van het hun toekomende deel van het ouderdomspensioen bij de pensioenfondsen van hun ex-echtgenoten kunnen indienen. Daarna is er geen enkele mogelijkheid meer om ooit nog aanspraak te kunnen maken. Men dient zich rechtstreeks te wenden tot de pensioenfondsen en niet tot de ex-echtgenoot.
Aanvraagformulieren verkrijgbaar op de postkantoren of via Postbus 51.
Wenst u nadere inlichtingen, dan kunt u op vrijdagen telefonisch kontakt opnemen met de Stichting,
tel. 070 – 345 14 05.

BEDRIEGERTJES VAN ROOZENDAAL

SLAPELOOS

Wakker liggen. Draaien van de ene heup op de ander. Denken aan niets en van alles. Oppervlakkige hersenspinsels. Gedachten met de diepgang van een platbodem. Woorden, zinnen die over elkaar tuimelen. Hele gesprekken. Ho, stop, *have a break*. De knop om van die grijze cellen. Niet denken. De blik naar binnen, zoals op de eerste yogales. Twee, drie tellen, diep ademen. Kort in, lang uit. Leegte. Dan opeens weer een gedachte. Je had het vanavond anders moeten zeggen. Zo van... Nieuwe woorden, zinnen, gedachten als een repeterende breuk. Slapeloos. Dagdromen door het holst van de nacht.
Natuurlijk kent u dat. Ik ben daar niet enig in. Je hebt goede slapers en slechte slapers. Je hebt mensen die als een blok in slaap vallen en hele volksstammen, die het maar niet lukt. Of die, eenmaal op één oor, diep en droomloos wegzakken, maar na een uur of anderhalf met klare ogen het aardedonker instaren. Die dan net als ik blijven doormalen op het kussen.
Van *Judith Herzberg* is de dichtregel: *'Angst wordt het vroegste wakker. Wekt dan verstand en plannen voor de dag'*. Dat kan. Dat moet verrukkelijk zijn. Maar dan heb je net op tijd Morpheus' armen gevonden. Heb je nog de slaap der rechtvaardigen genoten. Zou je fris als een hoentje voor de ontbijttelevisie kunnen zitten. Maar die uren *kranewaken*, zoals ze in onze familie zeggen, zijn toch niet gedroomd. Ik heb ze doorworsteld. Op de digitale wekkerradio geregistreerd. Zeker weten. Als *W.F. Hermans* zijn alter ego *Alfred Issendorf* in *Nooit meer slapen* de midzomernacht laat bestrijden, herken ik dat.
'Nu gaat het er alleen maar om slaap te krijgen. Eerst een beetje slaap, ogen dicht, handen rustig gevouwen op de maag. Ontspannen. Dan een beetje meer slaap, ja nu ben ik echt slaperig, ik doe mijn mond open, heb ik het gevoel of ik gaap? Ja, want er komen tranen in mijn ogen. O, wat is het heerlijk nu te slapen... Ik moet slapen, maar hoe?...' Er volgt een vloek, een verdomme. Er is wanhoop. De herkenning maakt je tot ervaringsdeskundige. Maar je schiet er niets mee op. Er bestaat geen kennis over 'waken en slapen'. Het lukt een dakloze te slapen in de bittere kou, onder de blote hemel met wat kranten en een oude jas. En ik achter de dubbele ramen van het *Verwenhuis*, vorst- en windvrij onder het dons en op een Auping en een champagnematras lig te smeken om de slaap. Wil de psycho-analist of de eerste de beste sociaal goocheme heer *Clavan* mij het hoe en waarom medisch-biologisch verklaren. Er is geen verklaring.
Er is wel – lees ik vanmorgen in het kwaliteitsochtendblad – een tokkelende slaappil. Een cd van ene *Andreas Vollenweider* op de elektrische harp tegen de achtergrond van rustgevende natuurgeluiden. En in dezelfde serie een reeks van zeegolven en schreeuwende meeuwen, dolfijnen met flippergekwaak en tsjilpende en zingende vogels. Cd's met geeuwenwekkende geluiden, waar je gegarandeerd slaap van krijgt. Het mooiste is dan dat je bij het ochtendkrieken gewekt wordt door de *"Morning Birds"*. Het gekwinkeleer van roodborstje en rietzanger, de koerende houtduif en de roep van de koekoek. Maar dan moet je wel op tijd de ogen open hebben gehad om ze eigenhandig aan het zingen te krijgen. Met de afstandsbediening.

Overgansgwet Verzorgingshuizen

"De voorlichting moet nog op gang komen"

Lous Kolkert gaat vragen ...

Op 1 januari 1997 is de "Overgangswet Verzorgingshuizen" in werking getreden. De bewoners vallen niet meer onder de Wet op de Bejaardenoorden (WBO) maar onder de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ).
Op zichzelf is dit gunstig. Voor de bewoners is de "vermogenstoets" vervallen. Men hoeft het spaargeld en het eigen huis niet meer "op te eten". Voortaan wordt voor het vaststellen van de eigen bijdrage in de verzorgingskosten alleen gekeken naar de hoogte van het inkomen. Dit inkomen is de AOW, het aanvullend pensioen, en de rente en het dividend uit het vermogen.

Voorlichtingscampagne

Er staan trouwens nog meer maatregelen op stapel, zoals de Thuiszorg en de toegang van ouderen tot het ziekenfonds. Een heel pakket, niet zo eenvoudig voor de burger.
Vandaar dat het ministerie van VWS en de Ziekenfondsraad beloofden dat er een uitgebreide voorlichtingscampagne zou komen.

Betaling via AWBZ

Sinds 1 januari jl. loopt de betaling van de verzorgingsprijs niet langer via de gemeente. De AWBZ betaalt nu de prijs, maar wil wel de eigen bijdrage van de bewoner ontvangen. "Contactkantoren AWBZ" moeten de eigen bijdragen binnen halen. Voorheen, toen de gemeente de financiën regelde, werd de eigen bijdrage door de Sociale Verzekeringsbank ingehouden. De SVB volhardde daarin en trok het bedrag van Lous' eigen bijdrage automatisch van haar girorekening af. Lous protesteerde en schreef naar AWBZ. Die antwoordde "dat wij de inhouding door de SVB hebben stopgezet..... Van de SVB ontvangt u de ten onrechte ingehouden bijdrage retour" (17 januari jl).

23 januari: Lous ontvangt een giro-overschrijving. De eigen bijdrage is door de Sociale Verzekeringsbank afgetrokken. "Hoe zit dat", vraagt zij zich verontwaardigd af?
27 januari: Lous belt de SVB in Den Haag. Belt tien keer, krijgt geen gehoor. Belt de SVB in Amsterdam: "Ik verbind u door naar een andere afdeling". Lous wacht tien minuten; de verbinding wordt verbroken. Belt opnieuw de SVB in Amsterdam: "U moet het hoofdkantoor in Amstelveen hebben".
SVB-Amstelveen: "Daarvoor moet u bij de SVB in Den Haag zijn". Lous weer naar Den Haag. SVB-Den Haag: "Daarvoor moet u bij de AWBZ zijn, daar kunnen wij niets aan doen, zie de brief die u van AWBZ hebt gekregen". Lous belt AWBZ nog eens, die zegt dat ze bij de SVB moet zijn. Om dol van te worden, maar dat wordt Lous natuurlijk niet. Zij blijft strijdbaar. Maar hoe zit dat met vele anderen? En waar blijft de aangekondigde voorlichtingscampagne van het ministerie en de Ziekenfondsraad, voorlichting die voor de burger bereikbaar en duidelijk is.

"Uw bezwaar is terecht"

Dan ontvangt Lous van de Sociale Verzekeringsbank in Den Haag een brief, gedateerd 28 januari 1997.
"Geachte mevrouw. Op uw AOW-pensioen houden wij de eigen bijdrage AWBZ in. Van Nuts Zorgverzekeringen hebben wij vernomen dat deze eigen bijdrage met ingang van 1 januari 1997 kan worden beëindigd. Naar aanleiding van het door u op 15 januari 1997 ingediende bezwaarschrift tegen die inhouding eigen bijdrage AWBZ op uw AOW-pensioen, hebben wij geoordeeld dat uw bezwaar gegrond is. Daarom beslist de SVB dat de inhouding van eigen bijdrage AWBZ op uw AOW-pensioen met ingang van 1 januari 1997 zal worden beëindigd, waarbij u in uw bezwaar volledig tegemoet is gekomen" - aldus de SVB.

Magere voorlichting

Niet alle oudere mensen zullen zo volhardend en spits zijn als Lous Kolkert. "Oudere mensen in de verzorgingshuizen zijn geschrokken. Komen daar ineens formulieren waarin ze het hemd van de lijf wordt gevraagd", schrijft Els Kemper in de Haagsche Courant. Een manager-AWBZ van Nuts Verzekeringen zegt: "De voorlichting naar buiten - foldertjes in het postkantoor - is buitengewoon mager. Er staat eigenlijk niets in. Als je naar het grote geheel van zo'n overgangsregeling kijkt, zijn er geen grote effecten. Maar op het niveau van een individu kunnen er wel degelijk vreemde uitkomsten zijn.

Overigens: de "uitvoerende instanties" zijn ook voor het blok gezet. Het besluit over de Overgangswet Verzorgingshuizen werd in december jl genomen en de wet ging op 1 januari jl in. De contactkantoren-AWBZ konden pas in december in actie komen.

En dan is er de ANBO

ANBO - de algemene nederlandse bond voor ouderen - heeft een brochure "Wonen in een verzorgingshuis of verpleeghuis, wat kost dat?". Prijs ƒ 5,- voor niet-leden. Schriftelijk te bestellen bij de ANBO-afd. verzending, postbus 18003, 3501 CA Utrecht.

Ko.

Zorgverzekeraars maken het ouderen moeilijk aanvullende ziektekostenverzekering af te sluiten

De Unie KBO – met 235.000 leden de grootste ouderenorganisatie in ons land – heeft het afgelopen half jaar een onderzoek uitgevoerd naar de toegankelijkheid van de aanvullende verzekeringen voor ouderen. De resultaten liegen er niet om.

Moeilijk, soms onmogelijk

Via de landelijke Gezondheidstelefoon van de Unie KBO kwamen vorig jaar honderden meldingen binnen van ouderen die niet, of onder zeer strikte voorwaarden, werden toegelaten tot een aanvullende verzekering bij een zorgverzekeraar. In 75 van deze gevallen werd nader onderzoek gedaan. Daaruit blijkt heel duidelijk op welke manieren zorgverzekeraars hun beperkingen opleggen.

Zo stellen zij onder meer leeftijdsgrenzen, verplichten zij ouderen tot het invullen van een gezondheidsverklaring, en betalen ouderen een hogere premie.
De Unie KBO noemt dit: "duidelijke voorbeelden van leeftijdsdiscriminatie".

Verbod op leeftijdsdiscriminatie

Voor de overheid én voor de zorgverzekeraars heeft de Unie KBO een aantal aanbevelingen geformuleerd. Zo zou de overheid een wettelijk verbod op leeftijdsdiscriminatie moeten invoeren. De gezondheidsverklaring voor oudere verzekeringnemers zou moeten worden afgeschaft. En belangrijke verstrekkingen zouden op korte termijn weer in het basispakket moeten worden opgenomen.

Rapport aan de minister

Het rapport "Levenslang verzekerd tegen ziektekosten" is vorige maand de minister van VWS, mevrouw dr E. Borst-Eilers aangeboden.
De Unie KBO roept de ouderenorganisaties op: "Blijf kanalen bieden waar mensen met hun klachten terecht kunnen".

Gezondheidstelefoon van Unie KBO

Deze Gezondheidstelefoon bestaat drie jaar.
Nu er veel binnen de gezondheidszorg verandert is de Gezondheidstelefoon een zeer belangrijke informatiebron geworden.
Mensen bellen regelmatig met onder meer vragen over de eigen bijdrage en over de veranderingen in de thuiszorg.
Het telefoonnummer van de Unie KBO-Gezondheidstelefoon is: 0900 – 811 21 83.
De kosten zijn 22 cent per minuut.

De Gezondheidstelefoon is elke werkdag van 09.30 – 12.30 uur bereikbaar.

Erfrecht beter geregeld

Het kabinet is op 13 december 1996 akkoord gegaan met een wijziging van de positie van de langstlevende echtgenoot en van de kinderen in het nieuwe wettelijk erfrecht, ook wel versterferfrecht genoemd. De voorgestelde wijziging houdt een wettelijke verdeling van de nalatenschap in voor het geval na de dood van de erflater de echtgenoot en een of meer kinderen achterblijven. De echtgenoot krijgt de goederen van de nalatenschap. Daartegenover staat dat hij de schulden van de nalatenschap moet voldoen en de successierechten van de kinderen moet voorschieten. De kinderen krijgen als erfgenaam slechts een geldvordering ter waarde van hun erfdeel. Die vordering is pas opeisbaar bij het overlijden van de langstlevende echtgenoot. Door dit besluit wordt in de wet geregeld wat veel mensen nu via het opstellen van een testament regelen, het zogenaamde langstlevende testament al dan niet met zogenaamd vruchtgebruik. De Unie KBO heeft enkele jaren geleden het kabinet reeds verzocht om deze wijziging van het wettelijk erfrecht door te voeren. het belang van de langstlevende echtgenoot mag in het kader van het erfrecht namelijk prevaleren boven dat van de kinderen. Nu is het nog zo dat kinderen een even grote aanspraak hebben op de nalatenschap als de langstlevende echtgenoot. Het is nu nog mogelijk dat de langstlevende echtgenoot nog tijdens zijn leven gedwongen kan worden het kindsdeel uit te keren. Het opstellen van een langstlevende testament met vruchtgebruik was de enige mogelijkheid om dit te voorkomen. Wanneer de wijziging in de wet is opgenomen, is dat niet langer noodzakelijk. Wanneer deze wet van kracht wordt, is nog niet geheel duidelijk. Op dit moment is het voorstel aan de Raad van State voor advies verzonden.

PERSONALIA

Nieuwe leden
De volgende leden heten wij van harte welkom:
R.E. van de Berg, Prunuslaan 46, Gouda.
J. Hille Ris Lambers, De Reaumurstraat 40, Den Haag.
T.J. Nool, Gaasterlandlaan 7, Heerenveen.
H. Treeps, Jan Ligthartstraat 19, Haarlem.
A.H.J. Vervlossen, Auteurslaan 142, Tilburg.

Overleden
Mevr. T. Keijzer, reisinlichtingen; 3 december.
Mevr. E.J. Jansen, kantoorhoofd, c.q. vestigingsmanager en oud-lid van de ondernemingsraad; 5 december.
Velen van ons zullen aan beide collega's goede herinneringen bewaren.

SENIOREN praatpaal
SENIOREN praatpaal
055-5414382
071-3315904
010-4265920
de VG-ANWB luistert

Wat nu weer

Allergie

Voor mijn huis staat een esdoorn. Geplant na de oorlog als hommage aan onze Canadese bevrijders. Ik heb hem door de jaren heen zien uitgroeien tot een schitterende boom. Maar de "maple leaf is niet forever."

Deze maand gaat de botte bijl erin. Er moet jonge aanplant komen, want, hoewel de boom kerngezond is, past hij niet meer in het straatbeeld", want hij is te oud. De heersende generatie vindt vijftig jaar te oud voor een boom, zestig jaar voor een mens en tien jaar voor een (huis)dier. Wat doe je met een gezonde boom van vijftig jaar? Die hak je om! En een mens van zestig jaar? Die laat je "uittreden", geeft hem een horloge en een bos bloemen en bonjour hoor, het gaat je goed!! Een dier van tien jaar breng je gewoon naar het asiel! Natuurlijk generaliseer ik. Er zijn gelukkig uitzonderingen, maar dat zijn roependen in de woestijn. Wie lacht niet, die de mens beziet! Huilen kan ik erom.

De boom staat pal voor mijn raam. In ieder jaargetijde is hij een plaatje. In het voorjaar zijn de vogels bedrijvig bezig tussen het ontluikende groen, in de zomer biedt hij bescherming tegen al te felle zon, in de herfst is hij één gouden pracht en ook in de winter wanneer de regendruppels aan zijn kale takken hangen of de rijp hem lichtgrijs kleurt, is hij mooi in al zijn kaalheid.
Een kerngezonde boom, maar hij is te oud, dus rooien maar. Oh ja, er komt een nieuwe voor in de plaats, een ridicuul boompje van een stam met één tak.
En wat doet men met een mens? Hij heeft plezier in zijn werk, is nog fit, gezond, wel wat langzamer en niet zo vaardig met computers, maar hij kan nog uit het hoofd rekenen en weet tenminste waar Deventer ligt zonder op een knop te moeten drukken. Maar hij is te oud, dus komt hij in het "afvloeingssysteem". Geniet maar fijn van je vrije tijd. Het is je gegund! Je werk wordt overgenomen door een "babyboomer" uit de zestiger jaren, want voor jongeren onder de dertig is geen plaats. Bezuinigingen, snap je. Dan de hond (of de kat). Wat moet je met zo'n oud dier. Gezond is hij nog wel, maar hollen langs het strand is er niet meer bij, en die kat slaapt de hele dag, daar is geen lol meer aan. Dus nemen we twee jonge dieren en brengen de oude naar het asiel. Zeggen we toch gewoon dat we er allergisch voor zijn!

Typisch, ik heb ook een vorm van allergie, de laatste tijd. Voor gouden handdrukken aan mensen die niet goed functioneren. Voor politici met machtswellust die blunderen en hun zin doordrijven. Voor gemeentebesturen en ambtenaren die steden verminken. Voor doemdenkers en praatjesmakers op radio en televisie. Voor zogenaamde komieken die menen vloeken en smerige taal mijn huiskamer in te mogen smijten. Voor programmamakers die denken dat het nederlandse volk uit louter imbecielen bestaat en ons overstroomt met zouteloze spelletjes en dito soaps. Maar "vluchten kan niet meer, ik zou niet weten waar naartoe".

Ik kan zo verlangen naar de tijd dat je buiten nog het gras rook en de lucht van vochtige aarde en natte bladeren. Zou het dan toch de leeftijd zijn? Wie weet, schrijft iemand in de Buitenband van het jaar 2100 : ik kan zo verlangen naar de lucht van uitlaatgassen op de snelweg, de eeuwige vlam van de Shell, de file op de A 20 en de smaak van een big mac.
Maar mijn allergie zit me danig dwars. Je moet er mee leren leven, zegt men dan. Maar hoe kan je leven als alles wat mooi is wordt "gedood"?. *PUCK*

Magisch rond

rond
zijn de hutten in Zwart Afrika
gebukt te betreden
gelig lemen wanden
lichtbruine rieten daken
blootgesteld
aan de bladderende zon

donkere families
praten paren slapen
huizen in duistere ruimtes

rond
de vormen
van kruiken kommen
vijzels voor de maïs

geen gotiek barok romaans
of het spaanse van Gaudi
geen kathedralen voor hun goden

het zijn de geesten
waarmee ze spreken
die ze smeken
en bezweren

rond
blikt mijn blanke oog
zie en voel de magie

instinctief
dring ik de kring niet binnen

Tine den Boer

Kruiswoordpuzzel 2.2

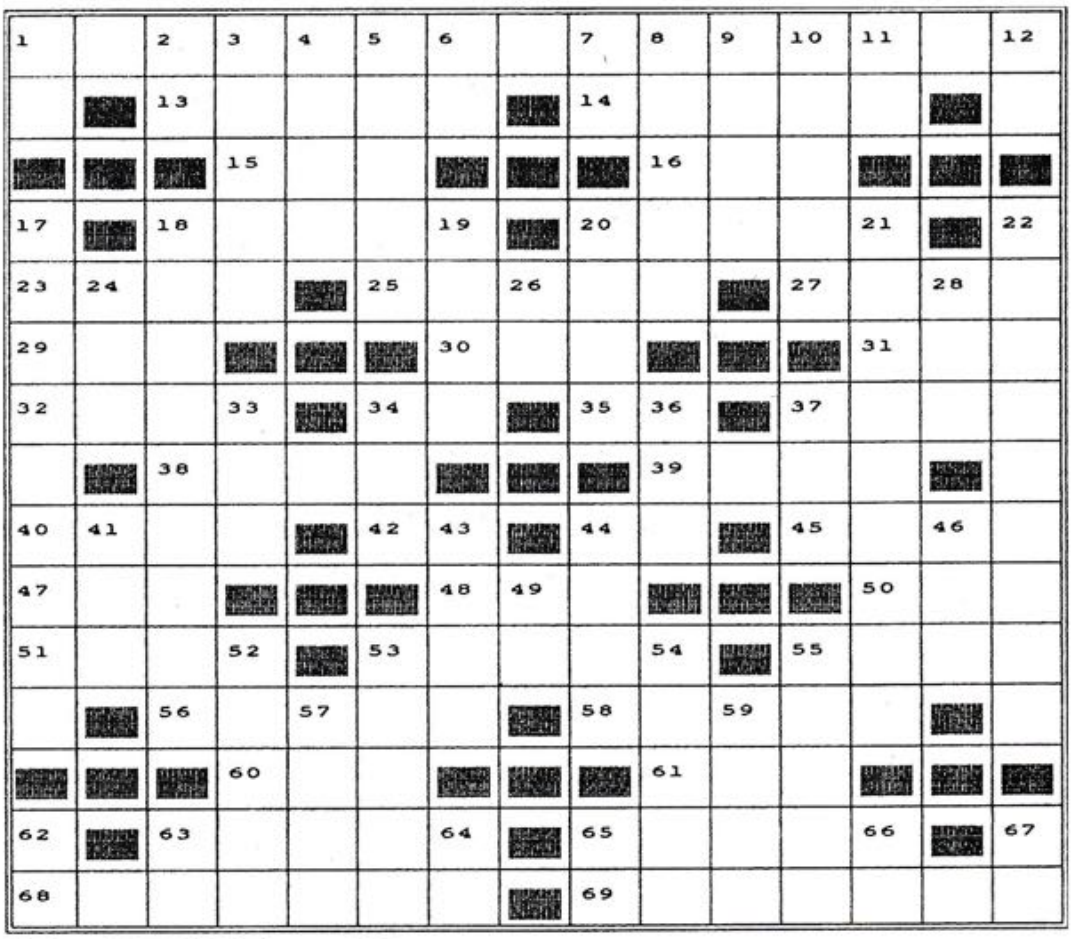

(C) Copyright TOPP Software 1991

Horizontaal

1. Voorgerecht. (15)
13. Bereide huid. (5)
14. Anders gezegd. (5)
15. Engelse aanspreekvorm. (3)
16. Dun. (3)
18. Pakken. (5)
20. Openingen. (5)
23. Aanwijzend voornaamwoord. (4)
25. Schoeisel. (5)
27. Soort wijn. (4)
29. Nederlandse busonderneming (afk). (3)
30. Oosterse aanspreektitel. (3)
31. Golfattribuut. (3)
32. Hetzelfde. (4)
34. Bijwoord. (2)
35. Persoonlijk voornaamwoord. (2)
37. Lichaamsdeel. (4)
38. Verstand. (4)
39. Part. (4)
40. Dorp in Limburg. (4)
42. Noot. (2)
44. Lidwoord. (2)
45. Ligplaats voor schepen. (4)
47. Meisjesnaam. (3)
48. Oppervlaktemaat. (3)
50. Tekst van een acteur. (3)
51. Zwemvogel. (4)
53. Plaats in Nederland. (5)
55. Insect. (4)
56. Rangtelwoord. (5)
58. Telwoord. (5)
60. Dierengeluid. (3)
61. Belofte. (3)
63. Staat in Afrika. (5)
65. Groet. (5)
68. Tevreden. (7)
69. De sterren betreffend. (7)

Verticaal

1. uitroep. (2)
2. Reeds. (2)
3. Allen. (5)
4. Plaats in Nederland. (4)
5. Oud muziekinstrument. (5)
6. Titel. (2)
7. Voorzetsel. (2)
8. Profeet. (5)
9. Ontkenning. (4)
10. Geneesmiddel. (5)
11. Rund. (2)
12. Rivier in Italië. (2)
17. Raden. (9)
18. Later. (9)
19. Voorzetsel. (4)
20. Gewichtseenheid. (4)
21. Aantekenen. (9)
22. Merken. (9)
24. Wilde Haver. (3)
26. Advocaat Generaal (afk). (2)
28. Dans. (3)
33. Voorzetsel. (3)
34. Gelofte. (3)
36. Stad in Nederland. (3)
37. Vervoeging van een lidwoord. (3)
41. Legereenheid (afk). (3)
43. Vruchtbare plaats. (4)
44. Europeaan. (4)
46. Kerk. (3)
49. Eerwaarde vader (afk). (2)
52. Woordenwisseling. (5)
53. Muziektempel. (5)
54. Plaats in Engeland. (5)
55. Allen. (5)
57. Kledingstuk. (4)
59. Zoogdier. (4)
62. Inhoudsmaat (afk). (2)
63. Nieuwjaarswens (afk). (2)
64. Deel van de bijbel (afk). (2)
65. Rivier in Nederland. (2)
66. Uitgesloten aansprakelijkheid (afk). (2)
67. Aardrijkskundige aanduiding (afk). (2)

Oplossingen vóór 1 mei a.s. naar mevrouw G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag.
De winnaar ontvangt een cadeaubon.

Oplossing kruiswoordpuzzel "2–1", dec. '96.

Horizontaal

1. hals. 5. fase. 9. aaien. 11. Aaron. 12. welke. 13. arm. 14. Anton. 16. fem. 18. bob. 20. ski. 21. Ali. 22. rabat. 26. dis. 28. eiser. 32. garde. 33. dos. 34. reest. 35. ei. 36. la. 37. ad. 39. nederig. 42. docente. 46. onera. 47. sie. 49. Anouk. 50. afleren. 53. diamant. 54. niets. 57. aaien. 60. greep. 62. datum. 64. aalt. 65. gesp.

Verticaal

1. hal. 2. aak. 3. liefste. 4. se. 5. fa. 6. arabier. 7. son. 8. ent. 10. namiddagslaap. 11. ambassaderaad. 12. waargenomen. 15. neertrekken. 17. ek. 19. ol. 23. aaien. 24. br. 25. adder. 27. io. 29. iepen. 30. se. 31. es. 36. li. 38. do. 40. de. 41. raadsel. 43. cantate. 44. no. 45. tu. 48. iem. 51. fi. 52. en. 55. ega. 56. tra. 58. aus. 59. imp. 61. et. 63. ag.

Er waren vele goede oplossingen. Bij loting werd winnaar de heer J. van der Starre, Den Haag. Proficiat, de cadeaubon komt naar u toe.